

Ἰδοὺ θεία χάριτι ἐτελείωσα τὴν διάταξιν τῆς διαθήκης μου ὑπογεγραμμένης μὲ τὸ ἰδίόν μου χέρι, καὶ μὲ μαρτυρίας ἀξιοπίστων ὑποκειμένων. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία, κυρία καὶ καθολικὴ θέλησις καὶ διαθήκη μου ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος ἐνώπιον κρητηρίου, ὥστε μηδὲνα μηδὲν ὅσα διέταξα παρασαλεύειν καὶ ἀνατροπεῖν, μηδὲ τοὺς διαλειφθέντας ἐπιτρόπους μου παρενοχλεῖν, ἢ ἐξέτασιν ἢ ἀναλογισμοὺς ζητεῖν ἐπὶ ὁποιαυδὴποτε αἰτίαν καὶ πρόφασιν, διό βεβαιῶ αὐτὴν καὶ ἰδιοχείρως ὑπογράφομαι. Θεοδώσιος Πέτρου Ἰοφτζος.

Иоанъ Д. Кылифаровъ мартуръ.

Θεοχάρις Γεωργίου μартурῶ.

Никола Стояновъ Травналъ мартуръ.

Никола Тихоль мартуръ.

Петро Иоанъ мартуръ.

И спросилъ я больного которой здравѣмъ разсудкомъ отвѣчалъ что сіе завѣщаніе собственнымъ его желаніемъ и его рукою подписано.

Титолярный Советникъ Крыжановскій.

Acéstă copie esta în tocmăi cu originalul adeueritu si trecuta în condica generaligescului consulat Russesc din létul 1831, Octomvrie 22 subț N^o 410, si spré încredintzaré cantelaria aceluî généralisesc Consultatu adiverzea. Bucarest în 6 Iunie 1847. (Д. П.) Iscalitu

Статскій Советникъ Котовъ.

Acést copie fiind în tocmăi după copie cé am gasit între hartiile repusatiloru epitropi în privinta stării lăsate de Theodosie Iofciôf, scolei dela Gabrova sa încredintéza, si de subț semnatul.

1864. Iulie 7.

Bucarest.

Grigorie N. Mustacoff.